

Bäckalåsten.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I

Vid Fräns, Djussjö socken var man mycket bekymrad med "bäckalåsten". Man kunde knappast komma ut en levare utan att denna var uti och sprang. Iblant kunde man låna buren för ordtåget komma färdigaste efter fall, vände man sig om för att upptäcka honom hörd man ett väldigt flash i den stua än som rinner där samt ett gnäggen-
de. Djuv som stat uti för beta där gingo alltid lösa där för att Bäckalåsten sprang och skänkte dem lösa. Vid en gård som låg i närheten kunde man vid natttid låna honom komma skamlade med en lina efter sig och dricka vid kummen.

Glosan.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Glosan var en vacker som folk
 var särdeles rädda för att möta i skog-
 skogen. Det hade förskrämt att han va-
 rit efter folk ända hem. Han utspelas som
 en stor snygg till storlek och hade stora
 lemska utåtstående ögon som lyfte öfrösk-
 injägarnde i mörket. Ibland kunde han
 säga sig fram ända in för lemmen i ar-
 legerna själva och då rann sig och glo
 in genom fjäströmmen. Detta lemmes fric-
 kande varslade inte rätt utan betydde
 åter och frångående. Kanske man kunde
 för närmare till kunde det hända att han
 sprang mellan lemmen för en människa
 och fläcken kunde varit iten. —

Skinn
Linné
1800-1850, Trans
1993

3767

Appt: Matta E. Åberg
Per. olika personer

Att bota elävar:

Om man botade för elävar lade
man lammak maket på in skammal,
varfter modern länk till elävar blev
över det. Sedan man länk skulle fadern
med en kvast på lammak inom skam-
malen 3 gånger, och för varje gång det
blev insafat såföde modern ut det,
därfter skulle det läggas i en nytt
"läses laken" och vila ut i nio timmar.
I laken skulle det ligga maket, al-
ler som man lag upp det efter be-
handlingen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

stället skulle övertagit platsen för
stämman för galeat. Då följde det en
tid, alla som fick stå för galeat fick
erbjuda en pant. När man kom till de
bestämnings punkterna skulle även en flie-
ka bestämmas vad en hane skulle göva
och en hane en fliska och till slut fick
båda sälstoppet utas en hane och en
damm, vilken skulle förläta ryddningen
genom att taga varandra om halsen
och kyssas.

Ipsa Blocken:

Kann lade en stång för led för-
mil och lalen för galvet. Du skulle den
som skulle sker blocken sätta sig för
stängen utan att vidröra galvet med be-
men! Det en häpft skulle han bli stita
uppf och med över den stång han såg
för. Man bestämde vissa många gen-
ger som inslussen med häpften skul-
le sker. Oftast kunde det så man in-
te lyckades utan föll med i lalussen
för galvet.

3767

Vad man hade om den kloben.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Den förmiddagen i Haverstads som afta varit
hos Nannas syster för ärligt denna gång där-
för att hans gummor hade sådana skrämsel
tandvärk. När hon kom fram och träffade
Nannas syster hade denna, ja, så nu bevinna
att för sin tandvärk igen. Du tog ju med
dig hennes krus och kläder, och mig till
för detta. När hon tilltal i kläderna så stund
mig hon för kloben. Ser du nu är tand-
värken borta. Nu kan du se att hon i-
gen ty nu är gummor i skrämsel krus.

3767 Bäckhästen

"Nät man råkade ut för skattn."

UNIVERSITET
WINNEBAGKI

När man var sent ute för natten kunde man ofta råka ut för "skattn" eller spöke, vilket ofta kunde för obehagliga följder. Brättaren här kunde en natt jante sin föstman gåt över ^{en} bänk. Komma mitt i bänken kunde han ett flärande över axeln. När de så skyndade över bänken var det något som flumförde i nätet och det ländes ett ljus som en ett quaggande precis som en lant. -- Detta var "bäckhästen". För att undvika att bli sjuka skulle de ha gåt typta hem och inte talat något om händerna, men det gjorde dom inte. Dagen efter blev som sagt brättaren här sjuk.

För att fördriva det onda som "fång"
på henne, måste modern behandla hen-
ne. Man skulle toga 9 st. tändstickor
och utro dem tända elst för 3 st. och
svänga dem omkring tändstickan runt
huvudet tre gånger och för varje gång.
De stickorna släcks stapfa dem un-
der linnen under lin tyget och falla
till golvet. Detta skulle också göras 3-
gånger i rad med de 9 st. tändstickorna.
För att frunda sig skydda sig för de o-
tyg gjorde man en frise som bars om hal-
ben. I denna stapfade man en leit stål,
vilket stades in i en rit lök runt lade
in lite "dyvelstreck". Det detta frisk-
tig lats åtgärdes hade skann inte makt mot en.

Att lyfta stjärn.

Det ansågs för karlsdag och be-
undrande krafttag då dänngamma-
lördag eller söndag kvällen vägrade
gå fram och visa för sin kraft-
ter. Således fickom ofta att stjärne
stjärn placerades i lämplig plats
i leyns central, där man brukade sam-
las om kvällen. De som kunde lyfta
en viss tyngst fick också dännes re-
spekt för sin styrka. Det fickom ä-
ven att slå ned, eller "bälla upp," en kan-
na bänning, om någon kunde bära en
viss tyngst, h. et genom leygatan. Wenn
man blev man lejuden, förbrändes va-
det måste bära vissel lejudas.

"Bollsketta":

"Bollsketta", eller laka boll var en lek, eller sport, som fäer frickom i större utsträckning. Fjor och drängar stände upp till bollsketta på bygatan eller annan lämplig plats, och de större skulle emen i "storskalan" utöva denna lek i skalplansen.

Man bestämde vissa gränser för området där bollen icke fick komma öfver, ty då leker det laget, där bollen leker kastad ifrån "sur", denna kallöulan gälda till försvara sin ställning som vinnande lag. Det lag som stads i mål och tagit revans för det andra, kallades "böt", och det lag som stads uti förflamen och försökte att intaga de andras ställning, kallades "sur". Fem- och, eller flera kunde

deltaga med i varje lag. När leken började var det en som bestämde att spinga från sitt mål mot till de andras mål. Sedan de "böda" började att kasta upp ballen varvid en annan slog till den med ett bull-trätt, öfver denna kallat bullkastan, och den tredje gick sig i väg spingande mot de sinas mål. De sinas lag skulle nu försöka ta upp ballen i luften, eller annars, och "sticka" den som var på väg till deras mål, styckades inte detta utan att den kom i mål utan att bli sticken, kastades ballen in i de sädas mål där man åter kallade upp den. Nu gälde det för den som spungit att åter komma till leken till sitt lag, eller det böda målet igen. Ynkuffade nu att leken

leker "stuckan" med ballen, då omlyftes
 rallarna, de sedan leker södra och så lyfte
 man foten för flansen. Från det södra må-
 let kunde man en springa i mål, och
 levede för den ballen kommande till mål-
 posten och han kunde besöka komman-
 igan utan att bli stucken, eller utslut-
 ta sig för från lärför, då vanhades där
 kritisk eller utskällning av det lag som
 tillhönde, ifall den misslyckades, och
 gjorde sitt lag sura. Vis de södas lag gjorde
 man ett stöck, över detta fick man inte
 komma, liksom fick inte ballen kom-
 ma över den uträta gränzen som var sur.
 Ty då hade man förlorat osv. När spelet var slut
 såg man vilket lag som affäst varit södra, denna le-
 de nummer.